

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010238
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814010238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 9.9.2014 v trestnej veci obžalovaného H. C. takto

rozhodol:

Obžalovaný H. C., nar. X.X.XXXX v Topolčanoch, bytom A., J. M. C. XXX/X,

je vinný, že :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry S. V., nar. X.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/670/2005 zo dňa 17.1.2006, právoplatným dňa 18.8.2006, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1.600,- Sk (53,11 eur), vždy do 5. dňa v mesiaci, do rúk matky dieťaťa O. V., nar. X.X.XXXX, v období od 1.8.2005 do 9.9.2014 v Prievidzi, s výnimkou obdobia od 28.8.2007 do 31.10.2008 a do 23.11.2011 do 24.7.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody a vo väzbe, sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, pretože pracovné pomery vo firmách O. D., s.r.o., Z., s.r.o., X. A., a.s., D. L., s.r.o., H., s.r.o., H. H., O. N., skončil sám resp. z podnetu firiem z dôvodu nedodržovania pracovnej disciplíny, zamestnávateľom vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím zostal dlhovať O. V. za obdobie od 1.8.2005 do 9.9.2014 sumu 4.384,85 eur, s výnimkou uhradeného výživného vo výške 1.241,45 eur (37.400,- Sk) a Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi za obdobie od 1.7.2007 do 31.10.2007 sumu 212,44 eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného H. C. (ďalej len „obžalovaný“) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora sp. zn. 1Pv 11/13/3307 a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu prijatého vyhlásenia nevykoná a vykoná dokazovanie v rozsahu výroku o treste.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny mal súd preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5, Zákona o rodine; plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami na osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku štyrikrát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 204-205, pre rôznu trestnú činnosť, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/38/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.7.2012, pre prečin podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/17/2012 z 4.3.2012, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a 1 deň, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest vykonal 24.7.2012. Obžalovaný pred spáchaním danej trestnej činnosti bol postihnutý priestupkovým orgánom za priestupok - správa č.l. 206-207. V ostatných oboznámených správach k osobe obžalovaného sú zrejmé len evidenčné údaje, žiadne iné ani negatívne ani pozitívne poznatky - správy č.l. 218-219.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, obžalovanému súd priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, vzhliadol u obžalovaného však i jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, teda u obžalovaného vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, dĺžku doby neplnenia vyživovacej

povinnosti, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, teda trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože bol pred spáchaním trestného činu v posledných 10 rokoch vo výkone trestu. Súd nebol názoru, že vzhľadom na osobu obvineného, účel trestu splní trest odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmienečne odložený i keď na dlhšiu skúšobnú dobu, a to práve pre tú dobu, po ktorú si obžalovaný svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného neplnil, okolnosť, že napriek tomu, že bolo v inom konaní na neho pôsobené trestom odňatia slobody, po prepustení z výkonu takéhoto trestu naďalej pokračoval v neplnení si svojej vyživovacej povinnosti, teda iný uložený nepodmienečný trest nemal na obžalovaného dostatočný prevýchovný účel. Takýto trest súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, plniaci účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie, a preto takýto trest obžalovanému uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.